Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26830
Copyright: Admont, Benediktinerstift

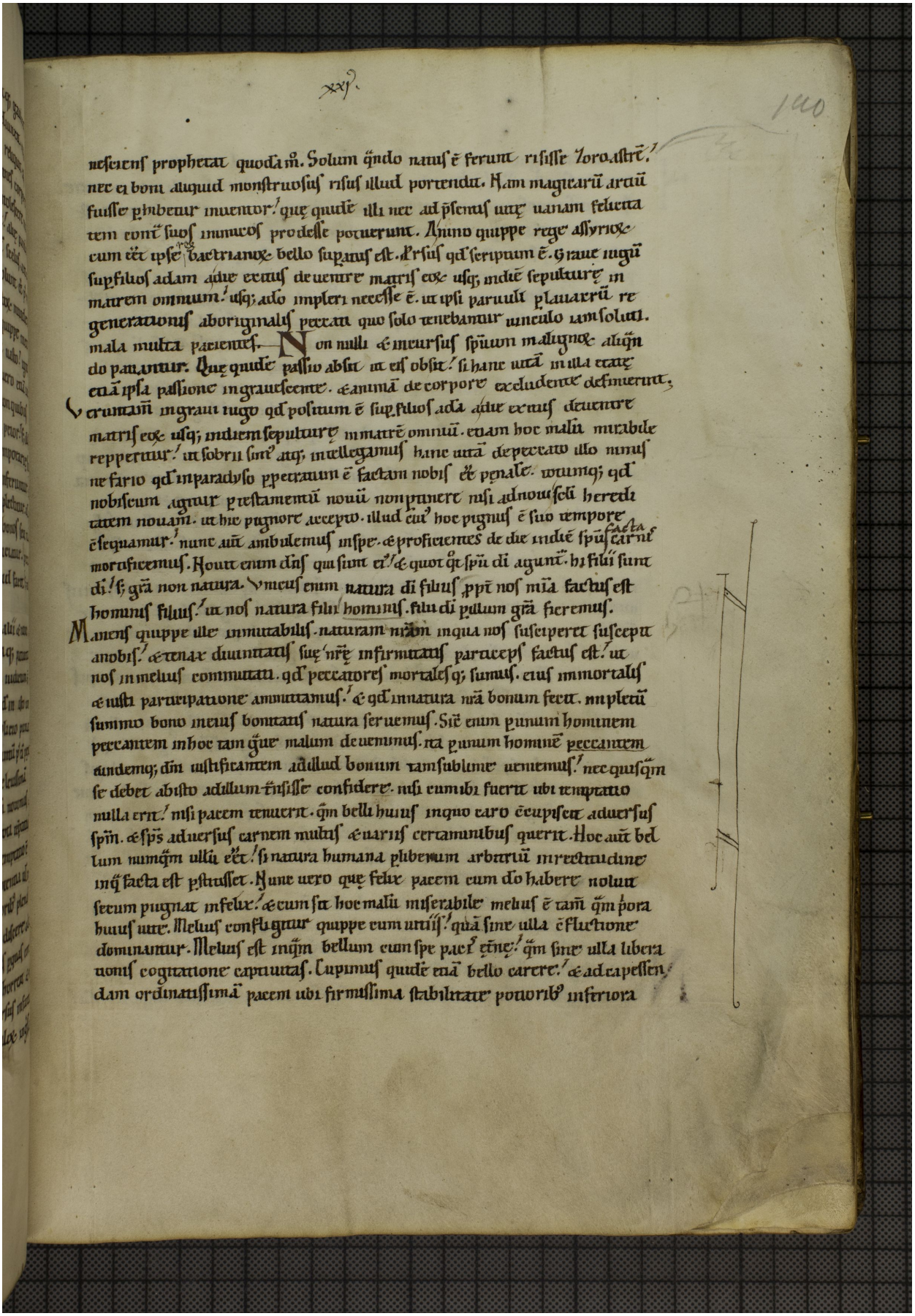

nescient prophetae quodam. Solum quando natus est ferunt risisse Zoroastre.
nec ei boni aliquid monstruosius risus illud portendit. Nam magicarum artium
fuisse perhibetur inuentor. quae quidem illi nec ad psenus utque uanam felicita
tem conferre suos immaros prodesse potuerunt. Anno quippe rege assyriorum
cum esset ipse rex bactrianorum bello superatus est. Prius quod scriptum est. Graue iugum
super filios adam a die exitus de uentre matris eorum usque in diem sepulturae in
matrem omnium. usque ad impleri necesse est. ut ipsi paruuli planarum re
generationis aboriginalis peccati quo solo tenebantur uinculo iam soluti.
mala multa patientes. Non nulli et inuersus spiritum maligno alium
do parantur. Quae quidem passio absit ut eis obsit. si hanc uitam in illa etatem
etiam ipsa passione ingrauescente. et animam de corpore excludente defuerunt.
Verumtamen ingrauiuo quod positum est super filios ada a die exitus de uentre
matris eorum usque in diem sepulturae in matrem omnium. etiam hoc malum mirabile
reperitur. ut sobrii simus atque intelligamus hanc uitam de peccato illo nimis
ne fario quod in paradiso perpetratum est factum nobis esse penale. uiuimque quod
nobiscum agitur pertestamentum nouum non pertinet nisi ad nouos soli heredi
tatem nouam. ut hic pignore accepto. illud eius hoc pignus est suo tempore
et sequamur. nunc autem ambulemus in spe. et proficiemes de die in die spiritus facta carnis
mortificemus. Hoc enim dicis qui sint et. et quot qui spiritu dei agunt. hi filii sunt
dei. si; gratia non natura. Vnicus enim natura dei filius. propter nos nata factus est
hominis filius. ut nos natura filii hominis. filii dei pullum gratia fieremus.
Manens quippe ille immutabilis. naturam nostram in qua nos susciperet suscepit
a nobis. et tenax diuinitatis suae nostre infirmitatis participes factus est. ut
nos in melius commutaret. quod peccatores mortales quoque sumus. eius immortalis
et iusti participatione commutamur. et quod in natura nostra bonum fecit. in pleti
summo bono meius bonitatis natura seruemus. Sicut enim punum hominem
peccantem in hoc tam graue malum deuenimus. ita punum hominem peccantem
eundemque dimittentem ad illud bonum tam sublime uenemus. nec quisquam
se debet abisto ad illum finisse considere. nisi eum ibi fuerit ubi temptatio
nulla erit. nisi pacem tenuerit. quam belli huius in quo caro concupiscit aduersus
spiritum. et spiritus aduersus carnem multis et uariis certaminibus quaerit. Hoc autem bel
lum numquam ullum esset. si natura humana pluribus arboribus in rectitudine
in qua facta est perstitisset. Nunc uero quae felix pacem cum deo habere noluit
secum pugnat infelix. et cum sit hoc malum miserabile melius est tamen quam pora
huius uitae. Melius conflagrant quippe cum uitiis. quia sine ulla conflictione
dominantur. Melius est inquam bellum cum spe pacis retinere. quam sine ulla libera
tionis cogitatione captiuitas. Cupimus quidem etiam bello carere. et ad capessen
dam ordinatissimam pacem ubi firmissima stabilitate potioribus inferiora